

Focal point meisjes- besnijdenis

Nieuwsbrief

In dit nummer onder meer

'Je hoeft niets over Somalië te weten'

Focal point meetings

Meisjesbesnijdenis is NO GAME

'Ma Gudni'-dvd

Inzet van sleutelpersonen

Dit is de eerste nieuwsbrief van het Focal point meisjesbesnijdenis. Het volgende nummer verschijnt rond de internationale dag tegen vgv op 6 februari 2007. In deze editie nemen voornamelijk Pharos-medewerkers het voortouw bij het schrijven over (onderdelen van)

het project. Wij nodigen de andere participanten in het project van harte uit eveneens bijdragen aan deze nieuwsbrief te leveren. Stuur uw bijdrage naar Pharos, Focal point meisjesbesnijdenis, Postbus 13318, 3507 LH Utrecht of focalpointmeisjesbesnijdenis@pharos.nl.

Beleid in Nederland

In Nederland is vrouwelijke genitale verminking (vgv) verboden. Sinds 1993 kun je bestraft worden als je je dochter laat besnijden. De wetgever ziet het als kindermishandeling en bestraft het op dezelfde wijze.

Vanaf 1993 hebben onder meer FSN (Federatie Somalische Associaties Nederland) en Pharos netwerken opgezet, voorlichtingsactiviteiten uitgevoerd en methodieken ontwikkeld. In 2004 heeft het kabinet besloten dat aan vgv een halt moet worden toegevoerd. Om die reden heeft het aan de Raad voor Volksgezondheid en Zorg (rvz) gevraagd advies uit te brengen over een effectieve wijze om meisjesbesnijdenis te bestrijden. In 2005 kwam dit advies uit; de regering heeft vervolgens een groot aantal aanbevelingen overgenomen.

In het advies heeft de rvz een lijn getrokken naar de werkwijze van de Reflectie- en Actiegroep Aanpak Kindermishandeling (RAAK). RAAK wil de maatschappelijke betrokkenheid bij kindermishandeling vergroten en alle vormen daarvan krachtig bestrijden. Daaronder valt ook vgv. In de zogeheten RAAK-regio's wordt alles in het werk

Waarom deze nieuwsbrief?

Pharos heeft als landelijk kenniscentrum migranten en gezondheid een centrale rol in de preventie van meisjesbesnijdenis. Ze werkt nauw samen met gemeenten en met organisaties van vrouwen, mannen en jongeren uit de doelgroepen. Een belangrijke taak van het Focal point meisjesbesnijdenis is om de kennis over dit onderwerp te vergroten en te delen met professionals en de doelgroepen waarmee wordt samengewerkt. Dit gebeurt via trainingen, consulten, kennisbijeenkomsten, interviews en projectadviezen. Een ander middel dat we gebruiken is deze nieuwsbrief.

gesteld om tot een effectieve aanpak van kindermishandeling te komen. Preventie, signalering, diagnostiek en interventie worden aan elkaar gekoppeld en vormen een samenhangend geheel.

Sinds januari 2006 pakken zes gemeenten (Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Eindhoven en Tilburg) het beleid Bestrijding van Vrouwelijke Genitale Verminking actief op, door middel van hun GGD's. Ze proberen risicogroepen te bereiken, trainen professionals en voeren het AJN-gespreksprotocol in. De aanpak richt verder op • pag 2

zich niet alleen op preventie van meisjesbesnijdenis, maar ook op signalering, opsporing en registratie. Dat moet niet alleen plaatsvinden bij de JGZ-artsen en -verpleegkundigen, maar in de hele keten van de jeugdgezondheidszorg. Ook verloskundigen, huisartsen en gynaecologen en de professionals van de AMK's (Advies- en Meldpunt Kindermishandeling) worden bereikt. De GG&D's van deze steden zijn verantwoordelijk voor het beleid en worden hierin ondersteund door zowel Pharos als FSAN. Behalve de hierboven genoemde professionals worden ook regionale zelforganisaties betrokken bij de uitvoering van dit beleid. De vertrouwenspersonen die ze trainen, geven voorlichtingsbijeenkomsten en gaan de mensen thuis opzoeken om in de eigen gemeenschap (de preventie van) meisjesbesnijdenis bespreekbaar te maken.

In december 2008 wordt het beleid geëvalueerd en mogelijk landelijk geïmplementeerd. ●

What's in a name?

Female genital mutilation (fgm) is de internationale term waarmee meisjesbesnijdenis wordt aangeduid. In Nederland wordt – vooral in 'beleids taal' – gesproken over vrouwelijke genitale verminking (vgv), de letterlijke vertaling van fgm. Internationaal gaan er stemmen op om het alleen over 'female genital cutting' te hebben. Als argument wordt daarvoor gegeven dat de termen 'mutilation' en 'verminking' teveel respect voor de cultuur zouden weergeven. 'Cutting' is harder, en die hardheid zou terecht zijn. In eerste gesprekken met mensen en groepen uit de Afrikaanse gemeenschap zelf gebruikt Pharos de term meisjesbesnijdenis, juist om het veroordelende karakter te vermijden.

Wat gebeurt er in gemeentes?

Sinds januari 2006 wordt in zes proefgemeenten (Amsterdam, Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Eindhoven en Tilburg) het beleid Bestrijding van Vrouwelijke Genitale Verminking uitgevoerd. Het beleid richt zich niet alleen op preventie van meisjesbesnijdenis, maar ook op signalering, opsporing en registratie.

De professionals die in de keten van de jeugdgezondheidszorg werken, maken kennis met het gespreksprotocol preventie meisjesbesnijdenis (AJN) en worden op basis van dit protocol getraind om meisjesbesnijdenis bespreekbaar te maken. De GG&D's in deze steden zijn verantwoordelijk voor het beleid en worden hierin ondersteund door zowel Pharos als FSAN.

In verscheidene steden is inmiddels op energieke en deskundige wijze een start gemaakt met het project. Eindhoven bijvoorbeeld heeft het project in oktober van start laten gaan met een bevolgen speech in de raadszaal van de verantwoordelijke wethouder, mevrouw M. Mittendorf.

In Amsterdam vond een bijeenkomst met hetzelfde doel plaats. Opvallend daar was de zeer nauwe samenwer-

king die de GG&D is aangegaan met meerdere zelforganisaties.

Inmiddels zijn er in Rotterdam 44 JGZ-artsen en 113 JGZ-verpleegkundigen getraind en daarnaast ook nog andere professionals. In dezelfde stad is het project AMBER succesvol. Op 18 november ontvingen 25 Somalische vrouwen (15 moeders en 10 jongeren) uit handen van het PvdA-Kamerlid Mevr. Tjon A Tjen een certificaat, omdat zij met succes de empowermenttraining Nee tegen meisjesbesnijdenis hebben gevolgd.

In september 2006 zijn 20 Amsterdamse sleutelpersonen met succes getraind in het bespreekbaar maken van meisjesbesnijdenis. In december volgen nog eens twaalf mannen, vrouwen en jongeren uit de verschillende doelgroepen deze training. Zij gaan in de eigen gemeenschappen voorlichtingsbijeenkomsten organiseren en gaan thuis bij de mensen in gesprek over dit kwetsbare onderwerp.

Vanaf januari 2007 worden in Amsterdam acht basistrainingen preventie meisjesbesnijdenis verzorgd, gebaseerd op het principe van de motiverende gespreksvoering. Daaraan nemen naast de eerder genoemde doelgroepen ook bijvoorbeeld doktersassistentes deel.

Zahra Naleie en
Kaveh Bouteh (r)

‘Je hoeft niets over Somalië te weten’

‘Het is een kabinetsbesluit geweest, dat alle JGZ-artsen en -verpleegkundigen een training moeten volgen over meisjesbesnijdenis en een actieve rol krijgen in de preventie. Soms merk je vanwege dat verplichte karakter bij de deelnemers een lichte weerstand. Maar die verdwijnt snel, want hoe afschuwelijk het ook is, de materie is interessant en de rol van de JGZ zit helder in elkaar.’

An het woord is Kaveh Bouteh, die trainer is bij Pharos. Samen met Zahra Naleie van FSN heeft hij in Rotterdam een training gegeven aan jeugdartsen en -verpleegkundigen van de GGD. Zahra Naleie levert als socioloog, trainer, activiste en ervaringsdeskundige een essentiële bijdrage aan de training. ‘Het is heel nuttig om open en informeel aan haar een heleboel vragen te kunnen stellen. Dat wordt echt gewaardeerd’, aldus Kaveh. De training gaat over een vorm van kindermishandeling binnen een cultuur waar professionals vaak niet veel

van afweten. ‘Dat hoeft ook niet, al is het wel interessant om kennis op te doen over andere leefwijzen. Maar als je meer weet over bijvoorbeeld Somalië, betekent dat niet dat je effectievere gesprekken voert’. Het essentiële stuk in de training zit volgens Kaveh ergens anders. ‘De medische benadering is natuurlijk van belang. Als je een gesprek aangaat over emancipatie of de koran schiet je al gauw je doel voorbij. Het is voor professionals van belang dat ze ervaren dat het mogelijk is om zonder blokkades met de betrokkene over een complex onderwerp een ogenschijnlijk moeilijk gesprek te voeren. Om dat te bereiken moet je je ervan bewust zijn, dat je zélf geen ruis in de communicatie brengt. Door bijvoorbeeld eigenlijk een opgeheven vingertje te hebben of door machteloosheid die jou blokkeert. In de training benadrukken we dat je maar het beste eerlijk kunt zijn. Als je open vertelt dat je er heel veel moeite mee hebt, breekt dat al gauw de spanning. En laten we wel zijn, het is ook een moeilijk onderwerp!’

In zowel Eindhoven als Tilburg zijn inmiddels ±35 JGZ-medewerkers getraind en vervoltrainingen staan al gepland. In zowel Utrecht als Den Haag is het project in ontwikkeling. In de provincie Gelderland wordt het project Preventie

van meisjesbesnijdenis uitgevoerd door Osmose, adviesbureau voor multiculturele vraagstukken. Eind januari zal voor de GGD in Nijmegen de startbijeenkomst plaatsvinden. De training voor vertrouwenspersonen vindt in januari plaats.

‘Twinkle, twinkle, little star’

In Soedan ondergaat 90 procent van de vrouwen de meest ingrijpende vorm van besnijdenis, ondanks de wetgeving die dit verbiedt. Twee studenten van de universiteit in Maastricht hebben in dat land onderzoek gedaan naar de opvattingen over meisjesbesnijdenis.

Anne Bedaux en Floor Schuiling interviewden 48 jongeren, zowel studenten aan de universiteiten in Khartoum als laag opgeleide jongeren uit afgelegen woestijndorpjes. Uit de interviews blijkt de complexiteit van de meningsvorming rond dit beladen onderwerp. Meningeën voor en tegen liggen vaak nog niet geheel vast, de sociale omgeving oefent veel invloed uit. Over het algemeen wordt er in het openbaar nog weinig over

de voors en tegens van meisjesbesnijdenis gesproken. De besnijdenis is voor velen nog zo vanzelfsprekend dat ook meisjes en moeders uit hoger opgeleide families de sociale druk niet altijd kunnen weerstaan.

Het onderzoek is een pleidooi voor preventie op maat, zowel gericht op het individu als op de gemeenschap. Ook de jongens en mannen moeten bereikt worden. De onderzoeksters concluderen dat een lange adem noodzakelijk zal zijn om het gebruik uit te bannen, niet alleen in Soedan, maar ook in Nederland.

De digitale versie van de scriptie is bij Pharos te bestellen (c.berg@pharos.nl). A. Bedaux & F. Schuiling, *Twinkle twinkle star; A qualitative holistic research on the attitude of Sudanese adolescents towards female circumcision*. Maastricht: Universiteit Maastricht, Gezondheidswetenschappen, 2005. ●

Meisjesbesnijdenis IS NO GAME

In de aanpak van meisjesbesnijdenis vormen de jongeren een speciale doelgroep. In 2005 stelde een groep meisjes en jongens (in de leeftijd van 15 tot 24 jaar) vast dat alle jongeren in Nederland van het bestaan van meisjesbesnijdenis moeten afweten. Het onderwerp moet gaan ‘buzzen’. Meisjesbesnijdenis is NO GAME.

De jongeren, verenigd in de groep No Game, hebben een interactief voorlichtingsproject over meisjesbesnijdenis opgezet. Het is in het voorjaar van 2006 op vier scholen getest en succesvol verlopen. De 63 scholieren die eraan deelnamen, waardeerden de voorlichting met het rapportcijfer 9, de docenten met een 8. No Game bestaat uit tien jongeren met een verschillende culturele achtergrond. De groep werkt volgens de methode van peergroep-educatie. Zes jongeren vormen de schoolgroep, de overige vier de websitegroep. No Game maakt in de klas meisjesbesnijdenis bespreekbaar door middel van interactief theater. Er worden twee scènes gespeeld: een scène tussen twee vriendinnen en een tussen moeder en dochter. Op basis hiervan wordt kennis over meisjesbesnijdenis overgedragen en wor-

den opvattingen uitgewisseld. Ook kunnen communiceren over meisjesbesnijdenis wordt geoefend. No Game doet dit voorlichtingsproject voor jongeren uit de doelgroep en hun Nederlandse klasgenoten. Scholen kunnen No Game uitnodigen.

In februari 2007 gaat www.nogame.nl on-line. Met de website wil No Game onder andere een platform bieden aan jongeren om informatie te krijgen en hun de mogelijkheid bieden vragen te stellen over meisjesbesnijdenis. Voor informatie en boekingen: Fikria El Abbouri, 030 234 98 00, f.abbouri@pharos.nl. ●

‘Ma Gudni’-dvd

‘Ik ben niet besneden, dankzij mijn ouders’, zegt een Somalische meid van 16 in één van de dialogen in deze voorlichtingsfilm. Zij zegt het, andere jonge vrouwen die onbesneden zijn, durven het vaak niet te zeggen. En ouders die twifelen of hun dochters niet willen laten besnijden, komen daar vaak niet openlijk voor uit, omdat ze bang zijn voor druk vanuit de familie of de gemeenschap.

De dvd ‘Ma Gudni’ (Somalisch voor ‘Ik ben niet besneden’) geeft vanuit de eigen gemeenschap een

Meisjesbesnijdenis op school

In december 2005 verscheen de lesmap meisjesbesnijdenis. Deze lesmap, waarmee het onderwerp meisjesbesnijdenis in de klas bespreekbaar gemaakt kan worden, is zowel bedoeld voor het basisonderwijs als voor vmbo en havo/vwo.

De makers van de lesmap hebben de bedoeling om het thema meisjesbesnijdenis zoveel mogelijk te integreren in bestaande lessen. Dat kan bijvoorbeeld bij een vak als biologie of gezondheidsleer. Het past in de seksuele vorming, maar kan bijvoorbeeld ook een onderwerp zijn voor een profielwerkstuk in de bovenbouw van havo/vwo.

Sommige docenten die al aandacht besteden aan het onderwerp, zijn erg blij met de map. Maar andere docenten schrikken nog terug. Ze zijn bijvoorbeeld bang voor conflicten met ouders of twijfelen aan doorverwijsmogelijkheden. Daarnaast is seksuele vorming nog lang niet op alle scholen – en zeker niet op alle basisscholen – vanzelfsprekend. Waar dat wel het geval is, lijkt er schroom te bestaan om dit nieuwe en nog beladen onderwerp te bespreken. Op scholen met veel allochtone meisjes, maar geen meisjes uit de risicogroep, liggen al zoveel andere belangrijke en tijdrovende onderwerpen te wachten, zoals bijvoorbeeld maagdenvlies en homoseksualiteit.

Zoals bij veel nieuwe thema's in het onderwijs zal ook hier training van docenten belangrijk zijn. Op dit

moment beginnen scholen en gemeenten – voorzichtig – zelf te vragen om introductiebijeenkomsten en cursussen. In Eindhoven en in Nijmegen staan deze voor het onderwijs reeds gepland. Een islamitische basisschool heeft de samenstellers van de lesmap op school uitgenodigd. Hopelijk raken scholen in de zes steden geïnspireerd om het onderwerp aan te pakken. Voor de kinderen zelf blijkt school een goede plek te zijn om erover te praten.

De lesmap is ontwikkeld door Pharos en de Rutgers Nisso Groep. Informatie over het lespakket bij Bram Tuk van Pharos: b.tuk@pharos.nl.

Succesvol project in Senegal

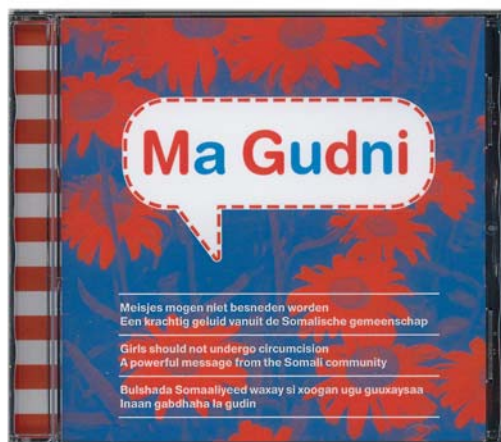
Tostan is een internationale organisatie voor mensenrechten en gezondheid van vrouwen, met Senegal als basis. De medewerkers van Tostan geven veel voorlichting over de gevolgen van meisjesbesnijdenis.

Na 18 maanden debatteren tussen jonge meisjes en volwassen vrouwen, jongens en mannen, traditionele en religieuze leiders én besnijdsters, heeft Tostan in de regio Kolda in Senegal een opmerkelijk succes behaald. In Kolda hebben vorig jaar 44 dorpen een gezamenlijke declaratie opgesteld, waarin ze verklaren hun (toekomstige) dochters niet te laten besnijden. Het interessante aan dit project is, dat ex-dorps- verder op • pag 6

krachtig tegengeluid over meisjesbesnijdenis: meisjes mogen niet besneden worden. Tegelijkertijd is de film een voorbeeld voor anderen om erover te praten. De film is voortgekomen uit de reeds jaren bestaande, intensieve samenwerking tussen Pharos en FSAN en is in de eerste plaats bedoeld als introductie voor de (Somalische) doelgroep.

Een sleutelpersoon die de film gebruikte, zei: 'Het is zo goed om het op deze manier van andere Somalische vrouwen te horen. Iedereen ging meteen reageren, dat werkt heel goed!'

De dvd kan bij Pharos besteld worden: 030 234 98 00, bestel@pharos.nl. De prijs bedraagt € 15,-.

bewoners erbij betrokken waren, ook diegenen die ver weg wonen. Mensen die emigreren nemen hun traditie en cultuur mee naar hun nieuwe land. Zij hebben het land van herkomst iets te bieden wat betreft de tradities en normen en waarden die elders in de wereld gelden. En voor de geëmigreerden kan het heel nuttig zijn om op de hoogte te blijven van de ontwikkelingen in het geboorteland. In dit project werd daarmee rekening gehouden. Eén man bijvoorbeeld woonde in Iran. De boodschap dat er in Iran – zo'n religieus land – geen sprake is van meisjesbesnijdenis, kan zeer confronterende informatie zijn. Zeker als de koran wordt aangehaald om te motiveren waarom je je dochter laat besnijden.

Op 15 mei 2005 kwamen honderden vertegenwoordigers van de 44 dorpen samen, om te laten weten en te bevestigen dat hun dochters voortaan zouden blijven zoals ze geboren waren. Hierbij waren ook familieleden uit het buitenland aanwezig. Saida Dieme, die woont in de Verenigde Staten en zoon is van een dorpshoofd, zei: 'Het is een fantastische dag voor alle Diolas (stam, red.) die in de Verenigde Staten wonen. We kunnen nu onze dochters in de vakantie naar huis laten gaan, zodat ze kennis kunnen maken met hun familie en met goede Diola-tradities. Wij hoeven geen zorgen te hebben dat ze besneden worden, wat tot grote gezondheidsproblemen kan leiden.'

Besluit geestelijk leiders

Tien vooraanstaande imams hebben in Egypte, op de Azhar Universiteit, een opmerkelijk besluit genomen. Zij classificeren het gebruik van vrouwelijke genitale verminking (vgv) als strafbare agressie en als een misdaad tegen de mensheid. Om die reden mogen moslims volgens hen het gebruik niet langer praktiseren. Dit besluit van de imams zal actief verspreid worden.

Eind november heeft de Duitse mensenrechtenorganisatie Target een conferentie georganiseerd, waarvan de grootste en oudste universiteit van de wereld, de Azhar Universiteit, gastheer was. Onder de aanwezigen waren onder anderen de 'Grand Sheikh' van Azhar, Professor Tantawi, de Grand Mufti van Al Azhar, Professor Ali Goma'a, de Egyptische minister van geloofszaken Professor Zakzouk, Sheikh Qaradawi van Qatar, en andere islamitisch geschoolden uit Europa, Azië en Afrika. Het doel was om te onderzoeken of de heilige geschriften een bindende opdracht van de Profeet bevatten met betrekking tot het besnijden van meisjes. Uit een veelbesproken hadith (geschrift na de dood van de Profeet) is de sunna (voorbeeldig gedrag volgens de Profeet) afgeleid. Op basis daarvan wordt de 'milde' vorm van meisjesbesnijdenis gepraktiseerd. De verschillende hadith's zijn onderverdeeld in zeer sterke (dit betekent dat ze geloofwaardig zijn), en minder sterke en zwakke geschriften. Na uitvoerige beraadslagingen hebben de

aanwezigen op de conferentie besloten om de hadith waarop de sunna gebaseerd zou zijn als zwak te beschouwen. Zij doen dit vooral vanwege de gevolgen zoals deze door artsen beschreven worden. De geleerden zijn het erover eens dat de gevolgen van vgv in strijd zijn met de essentie van de islam.

Volgens Target is De 'Grand Mufti' de meest vooraanstaande autoriteit binnen de islamitische gemeenschap en heeft hij de positie dergelijke bindende besluiten te nemen.

In veel landen zoeken organisaties, zoals in Nederland FSAN, contact met geestelijk leiders over de vraag of de besnijdenis van meisjes een gebod of een gebruik is. Ook in Nederland zijn er imams die zich al tegen het gebruik hebben uitgesproken.

Focal point meetings

Pharos is het landelijke kenniscentrum op het gebied van vrouwelijke genitale verminking en heeft van de rijksoverheid een centrale rol gekregen in de deskundigheidsbevordering hiervan.

Als landelijk kenniscentrum migranten en gezondheid werkt Pharos nauw samen met gemeenten en met organisaties en vrouwen en mannen uit de doelgroepen. Focal point meisjesbesnijdenis ziet het als een belangrijk onderdeel van haar werk om de kennis over dit onderwerp te vergroten en te delen met professio-

Inzet van sleutelpersonen

Meisjes in Nederland zullen alleen beschermd zijn, als de Afrikaanse gemeenschappen in Nederland zelf beslissen dat hun dochters niet besneden moeten worden. Een aantal organisaties uit deze gemeenschappen staat pal achter het Nederlandse beleid. Met hen wordt samen gewerkt, bijvoorbeeld door sleutelpersonen op te leiden.

De sleutelpersonen verstrekken informatie, leggen huisbezoeken af en organiseren voorlichtingsbijeenkomsten. Zij zetten zich actief in en gaan met mensen in hun eigen gemeenschap in gesprek over de gevolgen van meisjesbesnijdenis. Zij verwijzen ook door en vervullen de functie van intermediair. Dat is soms een lastige positie tussen twee culturen.

FSAN en Pharos geven gezamenlijk een training om sleutelpersonen op te leiden. De basistraining duurt vijf dagen.

GG&GD Amsterdam werkt samen met vier Amsterdamse

zelforganisaties. Ze waren dit jaar de eerste van de zes proefregio's die sleutelpersonen naar de training konden sturen. Het waren afgevaardigden van de Ethiopische Stichtingen Dir en Eva, de Soedanese stichting Soedania, de Eritrese organisaties EVAO en Ejsvaio en de Somalische organisaties SOMVAO en Stichting Iftin. De trainingen zijn zeer intensief. Uitwisseling van kennis en ervaring wordt belangrijk gevonden, maar ook gezamenlijk tot een standpunt komen wordt als een steun in de rug ervaren. In de training worden de vele facetten rondom meisjesbesnijdenis belicht en de verschillen in waarden en normen bediscussieerd. Het enthousiasme van de deelnemers is vaak enorm en de wil om mee te werken aan bewustwording en verandering is groot. De belangrijkste taak van de sleutelpersonen is werken aan veranderingen van binnenuit: de 'voor- en doorpreventiemethode'. Aan het eind van de training zijn de deelnemers voorbereid op hun taak als sleutelpersoon en ontvangen ze een certificaat. ●

nals en met de doelgroepen waarmee wordt samengewerkt. Die kennis kan en moet niet alleen uit Nederland komen, de strijd tegen meisjesbesnijdenis wordt immers in veel landen gevoerd. West-Europese en andere westerse landen die te maken kregen met grote groe-

pen migranten uit risicogebieden, houden zich al jaren met het onderwerp bezig. Ook in veel Afrikaanse landen vinden al tientallen jaren intensieve campagnes plaats tegen dit schadelijke gebruik.

De contacten van Pharos met andere [verder op](#) • pag 8

Europese en Afrikaanse landen leveren ook nieuwe en nuttige informatie op die in Nederland te gebruiken is. Daarom organiseert Pharos de zogeheten Focal point meetings. Dit zijn bijeenkomsten waar internationale en Nederlandse onderzoekers en wetenschappers voor uitgenodigd worden met als doel de kundigheid van professionals in Nederland te vergroten.

De eerstvolgende bijeenkomst is op 18 december 2006. Wilt u op de hoogte gehouden worden van de meetings, stuur dan een bericht naar Carla van de Berg: c.berg@pharos.nl.

weekend voor de 6de februari, worden er lokale activiteiten georganiseerd.

De organisatie is in handen van het Platform 6 februari: FSAN, DCI, African Sky, SVOR, VON, WPF en Pharos. Voor meer informatie: s.said@pharos.nl.

Voor de agenda: 6 februari

In veel Afrikaanse landen vechten organisaties elke dag voor de bestrijding van meisjesbesnijdenis. In sommige landen moet het nog officieel verboden worden, in andere is het al jaren strafbaar, maar lukt het niet om de meisjes te beschermen.

De organisaties hangen posters op, zoeken opvanghuizen, vragen bekende zangers om er een lied over te schrijven en bestoken parlementsleden met brieven. Bovenal wordt er gepraat, uitgelegd, nagedacht en weer gepraat. Soms is er een opsteker, als bijvoorbeeld de vrouw van de president van een land zich openlijk tegen meisjesbesnijdenis uitspreekt. De voorlichtingsgesprekken kunnen dan een andere wending nemen. Veel internationale activiteiten vinden plaats onder de vlag van het Inter African Committee (IAC). Op een IAC-conferentie in Addis Abeba in 2003 was de First Lady van Nigeria aanwezig. Zij riep 6 februari uit tot de dag van 'Zero tolerance to FGM': een totale afwijzing van alle vormen van vrouwelijke genitale verminking. Sindsdien vinden er in heel veel plaatsen in de wereld op deze dag activiteiten plaats. Om te gedenken dat er heel veel meisjes niet besneden zijn, om te vieren dat meisjes mooi zijn zoals ze geboren worden en om iedereen te stimuleren vooral door te gaan.

Ook in Nederland vindt er elk jaar op deze datum een feestelijke bijeenkomst plaats. In 2007 wordt ze in Rotterdam gehouden, met als speciale gast Dr. Nawal el Saadawi. Zij is een Egyptische arts en schrijfster, maar bovenal voorvechtster in de strijd tegen FGM. In het

Leren van Frankrijk?

Op de Focal point meeting op 18 december in Utrecht spreekt Khady Koita. Khady is niet alleen een begenadigd spreekster, maar ook een gepassioneerde activiste.

Khady Koita is onder meer voorzitter van Euronet, het Europese samenwerkingsverband in de strijd tegen fgm/meisjesbesnijdenis. Zij levert zowel in Frankrijk als daarbuiten een grote bijdrage aan deze internationale strijd.

In Frankrijk is het al jaren gebruikelijk dat jeugdartsen en -verpleegkundigen de dialoog met ouders aangaan over de besnijdenis van meisjes. Wat kunnen wij daarvan leren?

Khady is tevens de auteur van 'Verminkt', haar persoonlijke verhaal dat in Nederland is uitgegeven bij House of Books. Uit de pers: 'Dit boek (...) is niet alleen een aanklacht tegen de verminking van vrouwen in naam van traditie of cultuur, maar ook een spannend verteld verhaal dat een breed publiek zal boeien en kan helpen de ogen te openen voor deze gruwelijke praktijk.'

Colofon Jaargang 1, nummer 1 - 2006

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Focal point meisjesbesnijdenis
Eindredactie: Agnes Verhulst, Lenneke Feenstra, Tinus Heijmans
Focal point meisjesbesnijdenis is een initiatief van Pharos
Postbus 13118, 3507 LH Utrecht, T 030 234 98 00
focalpointmeisjesbesnijdenis@pharos.nl
www.meisjesbesnijdenis.nl, www.pharos.nl
Vormgeving: Studio Casper Klaasse Druk: A-D Druk

Focal point
meisjes-
besnijdenis